

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserta) vsprejema upravištvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 239.

V Ljubljani, v sredo 18. oktobra 1899.

Letnik XXVII

Odgovor liberalcev.

Ljubljanski škof je izdal pred kratkim pastirski list, v katerem omenja raznih znamenj časa ter mej drugim prosi, naj ga verniki podpirajo pri snovanju njegovih katoliških, slovenskih šolskih zavodov. — Da liberalci ne bodo zadovoljni tudi s tem škofovim pastirskim listom, to smo vedeli, da mu bodo nasprotovali, tudi o tem smo bili prepričani; toda da se bodo tako sramotnega, njih same najbolj grdečega orožja posluževali, tega pa nismo mogli pričakovati. Pisava, katere se »Narod« poslužuje, omenjajoč škofovega pastirskega lista, je tako nizkotno-podla, tako propala, da se sploh po našem mnenju grše pisati ne more. — Da se naši čitatelji prepričajo, da s temi ostrih besedami nič ne pretiravamo, tukaj doslovno navedemo »Narodovo« besedilo iz številke od ponedeljka:

»Beračenje brez konca in kraja! Zadnji pastirski list knezoškofa Antona Bonaventura izdal je pod geslom: pauper episcopus sum, peto viaticum! Kaj takega še nismo doživeli! Škofovi harač, ki znaša »za vsako glavo po dva novčiča na četrt leta«, se kakor znano ni obnesel. Ljubljenci gospoda knezoškofa »v ogromni večini« so se novega davka kaj hitro naveličali, in zadnji čas krajcarčki za škofove zavode niti kapljati niso več hoteli. Tu in tam po farah, kakor v fari Raški na Dolenjskem, so se sicer vsakega četrt leta prikazovali škofovi eksekutorji, pobožni stari fantje, ki k nobeni devici več priti ne morejo, ter so posamezne gospodarje, ki dostikrat nimajo za sol, tirjali za »škofov denar«. Tem pobožnim fantom pa se je jelo slabo goditi, ker pri mnogi hiši dobili so mesto denarja — pikrih besed, o kojih se pa potem ni poročalo knezoškofu Antonu Bonaventuri!

Virček, ki od pričetka ni posebno bogato tekkel, je vsahoval, in zatorej je bilo treba — pastirskega lista. Prečitavši ta pastirski list, spominjali smo se nehote nekdanjega Latermanovega drevoreda, ko je spadal še pod Šišensko občino. Tedaj je ondi od nadležnih beračev kar mrgolelo, in z znanimi romarskimi ranami na umazanih udih skušalo se je vpljivati na človeško rahločutnost. Bilo je to tisto ostudno beračenje, ki se prikazuje še danes pri znanih romarskih cerkvah, kjer tisti berač največ služi, ki ume najbolje kričati ter svoje »rane« najostudneje razkazovati! Teh beračev smo se živo spominjali, prečitavši zadnji pastirski list knezoškofa Antona! Ubogi narod, sedaj te bodo stiskali, kakor se stisne grozdje v preši; izsesavali te bodo, kakor izsesajo kobilice zeleno tratino v puščavi, in leta in leta bodeš plačeval svoj harač, kot ga je plačevala tlačena raja v skalnati Hercegovini turškim pašam! Ostudna je ta »fehtarija« in tako visokega cerkvenega dostojanstvenika kot je škof ljubljanski naravnost ne vredna! Pri tem ostanemo, in naj se je veleslavna naša vlada, ki je prej »možem pobiravcem« (to so tisti starikasti devičarji, o kojih smo zgoraj govorili) sitnosti delala, zadnje čase, kakor trdi gospod knezoškof, bistveno spokorila, tako da se bode za nepotrebne škofove zavode pobiralo tako, »kakor vam bodo vaši duhovni pastirji povedali«. Lepa perspektiva se nam tu odpira: razvilo se bo sistematično odiranje, in cerkvena oblast se bode zlorabljalav to, da se bode nižje našel ljudstvo, kakor pravimo, iz kože devalo! Kaj takega bi se niti v Španiji ne dopuščalo. Pri nas pa se je veleslavna vlada laudabiliter spokorila, in morda še doživimo, da bode šel gospod deželni predsednik sam med »može pobiravce«. Člo-

vek bi se smejal, da ni cela zadeva za revni naš narod tako tužna, da bi nad njo najraje pretakali krvave solze!

Kakor pa da bi »Narodu« ne zadostovala vsa tukaj nagromadena grdobija, stvari zopet v terek omenja rekoč:

»Kdor ima srce za narod, naj se temu odiranju upre. Somišljenike po deželi pa prosimo, da ljudstvo poučujejo in je do prepričanja privedo, da je v resnici Bogu dopadljivo delo, če se škofovi eksekutorji mečejo pri vežnih vratih na plan zunaj hiše.«

Vsakdo nam pritrdi, da se v časnikarski podlosti dalje iti ne more. Ako še pripomnimo, da tako pišejo ljudje, kateri so bili vzgojevani v škofijskih zavodih in ki so se le s pomočjo duhovniškega denarja izsolali, potem se brezdanja propalost takega časnikarskega postopanja kaže še v grozovitejši luči. Za kvalifikacijo takega pisarjenja je vsaka beseda odveč. Mi smo to le navedli, da naši somišljeniki vedo ter da temu nasproti vrše svoje dolžnosti. Kolikor hujši je odpor brezverskega časopisja, toliko radodarnjša bo pomoč vseh blagomislečih za podjetje, ki je neizmerno važnega pomena za krščanski in narodni razvoj slovenske mladine.

Alkoholizem pa socialno vprašanje.

(Na II. zborovanju krščansko mislečega dijaštva predaval med. Ant. Breclj.)

(Dalje.)

V. Alkoholizem socialna bolezen v zdravstvenem, nravnem in gospodarskem pogledu.

Nepopolna pa bi bila ta medla slika o alkoholizmu, ako ne bi vsaj površno pogledali, kako vpliva alkohol na družbo.

LISTEK.

Ptičar.

(Jesenska slika iz ljubljanskega barja. Spisal Milevoj.)

»So že tu, so že tu!« klical je v enomer in hitro krevsal okoli hiše, noseč pod pazduho sveženj tankih šibic, »so že tu! Štefkov Janez jih je včeraj že lovil.« In hitel je dalje, potegujoč za seboj malo pohabljenogo.

To se je zgodila sprememba s starim Martinom! Ta resni, počasni, šepavi Martin postal je naenkrat živahen in okreten, kakor oduševljen mladenič, ki ima ravnokar peljati izvoljenko pred oltar. In kaj je bilo vzrok tej spremembi? Napočili so jesenski dnevi, in z njimi ona doba, ko se v trumah selijo čez ljubljansko barje one rumeno-zelenkaste ptičice, ki jim pravijo »cipe«. Martin pa je bil strasten »cipar«. Jeseni, ko je hodil na ptičji lov, je vidno oživel in se pomladil za nekaj let.

Spoznal sem ga že kot dedek, ker je nas otroke rad videl okoli sebe in nam pravil zgodbe iz nekdanjih časov. Samotaril je v temni, zaduhli sobi male hišice v trnovskem predmestju. Celo leto vam je bil živ zgled resnosti in redovitosti.

Natančno kakor ura je opravljal svoje posle, ki mu jih je nalagala služba cestnega paznika. Izkopaval je jarke, trebil pota in vihtel svoje žezlo — košato brezovo metlo po cestah dan na dan. Potreba ni imel mnogo in od sveta ni mnogo pričakoval.

Jednakomerno mu je potekala nit življenja. Tudi starejši ljudje niso nikdar zapazili spremembe v njegovem dnevnem redu. Le to jim je bilo znano, da jeseni rad hodi na ptičji lov. — Toda da bode moja slika popolna, moram vendar tu resnici na ljubo povedati, da je Martin pred leti še druge — muhe lovil, a brezvspešno. Stvar je bila ta.

Blizo Martinove hiše je imela Kodranova Katra malo branjarijo. Bila je to že devica »v srpanu«, samica, ki je poleg drugih drobnjav prodajala tudi žganje, zlasti mnogim delavcem, ki so zahajali k njej.

Pred leti, tako so pravili, zahajal je tudi Martin rad k sosedinji v goste. Zlasti ob sobotah je redno prebil večere v branjariji. Hkrati so zapazili na njem neke spremembe. Vsako soboto, predno je šel k branjevki, je stopil v brivnico in se dal gladko obriti in počesati, v kolikor so se dali spraviti v red njegovi ščetinasti lasje. Tako pomlajen je oblekel navadno še prazniški jopič in

jo zavil v prodajalnico. Doma pa je začel tožiti, kako dolgočasno je človeku biti samemu, kako težko je, ako nima postrežbe.

Vse te izredne pojave v Martinovem življenju so iznajdljive glave spravile v zvezo z osebo branjevke Katre in kmalu je nastala povorica: Martin se ženi. On sam je zavračal taka natolcevanja z nekimi skrivnostnim smehljajem in dvoumnimi besedami, katere si pa tudi lahko smatral za pri-trjevanje.

Katra je rada videla pogostega obiskovalca, ker je pri tem dokaj skupila, in se včasih tudi pošalila z njim, na močitev pa niti mislila ni. — Nekega večera, ko si je bil Martin z nekaterimi glažki »grenkega« še povečal korajže, prišel je po mnogih ovinkih s svojimi skrivnimi željami na dan. Toda pošteno jo je naletel. Katra ga je naravnost zavrnila.

»Veš kaj,« rekla mu je, »malo pozno si začel misliti na ženitev, pozno. Pri letih si že in pa tudi, — — — no, iz te moke ne bode kruha.«

Martin je odšel poparjen. Stara jezična Špela, ki je stanovala v podstrešju Martinove hišice, pa je drugi dan še vedela povedati, kako ga je Katra zavrnila, češ, »da bi takega moža ne hotela imeti za ves svet ne.«

(Dalje prih.)

Ako pomislimo, da je zdravje vir in pogoj zemeljske sreče, potem je alkohol grozovit sovražnik človeškega rodu, zakaj ni je stvari, ki bi povzročala in pospeševala naravnost in posredno toliko boleznih, kakor alkohol. Alkoholik pa ne oškoduje samo sebe z uživanjem alkohola, ampak tudi celo svoje potomstvo. Ako sploh kje, velja o alkoholizmu beseda, da se grehi roditeljev maščujejo do četrtega rodu. Otroci alkoholikov postajajo rajši in lažje alkoholiki, nego otroci zdržnih roditeljev. Tako se alkoholizem sam širi v ljudstvu, trova kasnejše rodove in jim spodkopuje telesno in duševno krepost in jakost v nagli postopici. Vse zdravstveno zlo, ki ga povzroča alkohol v družbi, je označil strokovnjak profesor Avg. Forel jedernato z besedami, da bi moralo polovico zdravnikov lotiti se drugega posla, ako bi ne bilo več alkohola. Torej pol mnogoštevilnega stanu, ki se živi le ob ljudski nesreči, torej pol boleznih manj.

Neizprosna statistika tudi priča, da zakrivlje alkohol nad polovico hudodelstev in prestopkov. Da stojita alkoholizem in kriminalnost v vzročni zvezi, priča dejstvo, da je kriminalnost abstinentov zelo majhna, da kriminalnost očitno pojema, ako se konsum alkoholičnih pijač zmanjša (Švedija in Norvegija) in da se kriminalnost poviša sorazmerno s povišanim konsumom alkoholičnih pijač. Koliko nepregledno vrsto zla v nravnem pogledu povzroča alkohol, nič manjšega zla, ki je pa ni možno statistično določiti, katero si pa moremo lahko predložiti, ako ne mižimo v svet! Koliko zanemarjanja stanovskih, družinskih, družabnih, verskih dolžnosti izvira iz alkohola!

Alkoholiku oglušti vest in otopi um za vse blage in nesebične nagibe, za vse vzvišene vzore, alkoholik je dovteten le še za čutne vžitke in sebične nagone. Koliko za vse lepo navdušenih mladeničev uniči alkohol, da so kot možje brezbrizni, mrtvi za vse in ožive le tedaj iz svoje zaspanosti, kadar pridejo v razgovor pijača, krčina in ženska.

Alkohol je tudi velika ovira omiki, vsakemu napredku v nravnem in umskem oziru, zakaj alkohol ne črpa samo posameznim duševnim delavcem najboljše moči v njih najlepši dobi, ampak zadržuje tudi veliko ljudsko maso, ki je ž njim zatrovana, na vsakem višjem poletu.

Prezreti ne smemo narodno-gospodarske strani alkoholizma. Kulturni narodje zapijejo na leto toliko, da bi, kakor so preračunali veščaki, s tem denarjem poplačali ogromne državne dolgove v dveh letih. Koliko narodnega kapitala gine neprestano, ker alkohol zavaja v lenobo, slabša delo, krajša življenje, povzroča dolgotrajne, drage bolezni. Koliko mora družba edino le radi alkohola več plačevati za vzdrževanje bolnišnic, norišnic, kaznilnic, prisilnih delavnic, koliko za vzdrževanje javne varnosti.

Ako primerjamo s temi strahovitimi žrtvami, ki jih prinaša kulturno človeštvo molohu alkoholu, koristi, ki jih imajo od alkohola, mora nas obiti zona, zakaj pravih, resničnih koristi je bore malo, škoda pa neizmerna.

Proizvajalci in prodajalci alkohola se pač okoriščajo z alkoholom, z nesrečo ogromne večine ljudstva. Dosti koristi od alkohola imajo tudi države. Značilno je za modrost državnikov, da jim mora ljudska strast in nesreča narodov pokrivati državne proračune.

Alkoholizem je torej z narodno-gospodarskega stališča velika rak-rana. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Z odpravo jezikovnih naredeb so levičarski krogi zelo zadovoljni, kakor je razvidno iz pisave njih glasil, ki ta vladni čin pozdravljajo kot zmago nemške opozicije. Vendar pa tudi ta glasila skušajo kar najbolj prikriti veliko radost in posebno dunajska židinja se trudi na vse kriplje, da zmanjša pomen tega vladnega ukrepa. Z odpravo jezikovnih naredeb, piše »N. Fr. Presse«, je odstranjeno le ono breme, katero Nemci niso mogli nič več prenašati. Vsled tega bo nemška opozicija sicer prenehala z obstrukcijo a samo s to. Na boj moramo biti še vedno pripravljeni, ker ne vemo, kaj pride za tem, in ne smemo mirovati, dokler se ne ustreže vsem binkoštnim postulatam. — V istem smislu se izražajo vsa druga glasila in tudi sklepi opozicijskih klubov, ki so

se včeraj sošli k posvetovanju, izražajo popolno jednake misli. Pridružila se jim je v tem oziru tudi protisemitska zveza. — Vsa drugačna pa je kajpada sodba čeških in sploh slovanskih listov, ki naglašajo, da je češkemu narodu dobro znano, kaj je izgubil z razveljavljenjem jezikovnih naredeb, in ki se ne more zanašati na dunajski parlament. Ta misel izražala se je tudi včeraj pri shodu zaupnikov mladočeške stranke. Ti smatrajo parlament nesposobnim za rešitev jezikovnega vprašanja v sedanjih razmerah. Odprava jezikovnih naredeb pomenja agresiven udarec češkemu narodu in pekoče razžaljenje njegovih narodnostnih čustev. Shod protestuje proti razveljavljenju v ime pravice, zakona in pravičnosti, v ime šest milijonov Čehov, ki niso zaslužili take usode. Shod pozivlja vse češko prebivalstvo na odločen odpor. Vladni listi, posebno dunajski »Fremdenblatt«, skušajo pomiriti veliko razburjenost ter dokazujejo, da krivica ni toliko, kakor se opisuje v čeških listih, da položaj ni tako neznosen ter da se bo vse poravnalo z jezikovnim zakonom. S takimi tolažili se seveda ne bo mnogo opravilo, posebno ne pri radikalnih krogih.

Paragraf 14 in njegov vspeht. Danes ali jutri predloži nova vlada državnemu zboru svo obilico naredeb, ki so jih v teku brezparlamentarne dobe izdala na podlagi § 14. ministerstva Badeni, Gautsch in Thun. Nič manj kot 36 takih naredeb je izšlo tekom te dobe. Prva je datirana z 18. februarijem 1897, poslednja pa z 21. septembrom 1899. Najbolj občutna je kajpada ona vrsta naredeb, s katerimi so se naložila avstrijskim davkoplačevalcem nova bremena, posebno novi sladkorni davek in pa nagodba z Ogersko. Vse te naredbe potrebujejo naknadnega odobrenja od strani parlamenta. Prejšnja ministerstva so pri vsakratni otvoritvi poskušala svojo srečo in predložila v potrjenje omenjene naredbe, a vselej brez vspeha. Dvomimo, da bi se sedanji prehodni vladi posrečilo, kar se je izjalovilo njenim stalnejim prednicam.

Papež Leon o socijalnem vprašanju. Rimski listi poročajo, da izide v kratkem papeževo pismo na italijanske katolike, ki bo nekako ravnalo za delovanje na socijalnem polju. V krogu italijanskih katoliških mož je namreč opažati v zadnjem času dve struji, katerih jedna se nagiblje odločno na stran krščanskih socijalcev, druga pa ne odobrava povsem njenega postopanja. To nesporazumje bo skušal papež odstraniti z napovedanim pismom o nekaterih točkah socijalnega vprašanja.

Milan ostane. Tako smešne predstave Srbije že davno ni videla, kakor se je predstavljala te dni, ko se je skupščina poklonila kralju Milanu ter mu čestitala k njegovi »rešitvi«. Globoko ginjeni so se drug za drugim poklanjali skupščinarji srbskemu vrhovnemu poveljniku ter mu izražali svoje časttke. In Milan je milostno zrl na te udane mu »ljudske« zastopnike ter jih mej drugim zagotavljal, da hoče še nadalje — vztrajati na dosedanjem mestu v — blagor armade in naroda. On sicer misli za svojo osebo, da kralju, narodu in armadi ni neobhodno potreben, toda Bog mu je ohranil življenje in s tem pokazal (!), da je Milanovo življenje vsem trem neobhodno potrebno. »Da, ti si potreben, sire!« pritrjevali so mu klečeplazci, prepričani, da jih dobri Milan še ne zapusti. Srbom treba pač častitati na toliki pridobitvi.

Rusi za Transvalce. Ruskemu, za južnoafriške Bure vnetemu časopisju se je v malo dneh posrečilo vzbuditi v Rusih toliko navdušenje za pogumne a od Angležev po krivici zatirane Bure, da se je v Petrogradu že jela snovati večja družba, ki hoče dejanski pomoči Transvalskim bojevnikom. Nabira se marljivo denar in tudi člani se oglašajo, ki so voljni iti na pomoč afriškim zatirancem. Te dni je že odpotovalo 30 mož v boj proti Angležem.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. oktobra.

(Predavanje v »Katoškem domu«.) Opozarjamo na današnje predavanje č. g. Evg. Lampeta »O novih socijalnih strujah«. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Predavanje bode v veliki dvorani »Katoškega doma«.

(Slovensko gledališče.) Sinoči so zopet peli »Čarostrelca« pred skoro razprodanim gledališčem. Novo angaževane moči pojo z vsakim nastopom boljše. Pri razsvetljavi strahov v volčjem breznu se vidi luč skozi platno kulis, kar kviri vtis. — Pripravljajo se Ibsenovi »Strahovi«.

(O dr. Ferjančiču) poroča včerajšnja »N. Fr. Presse«, da se današnje prve seje državnega zbora ne udeleži, ker je radi boleznih svojega sina moral odpotovati v Ljubljano.

(Ljubljanski občinski svet.) Včerajšnja seja je bila zelo mirna, precej dolgočasna. Zanimivo je bilo le poročilo o nagajivem hišnem posestniku Zdešarju na Poljanski cesti. Predsedoval je župan Hribar, ki se je hitro pozdravil od svoje sobotne boleznih pred predavanjem »Slov. plan. društva«. Malovrha sedaj v občinskem svetu ni več strah. Na sedežu poštenih poročevalcev sedi vreden zastopnik takih poročevalcev sam. Razprave bodo odslej tekle brez vse konfuzije, ker ni v dvorani našega poročevalca. V kratkih besedah je župan naznanil Najvišjo zahvalo za čestitko dne 4. oktobra. — Občinski svet je dovolil 200 gld. za oškodovane pri zadnji povodnji na Solnograškem.

— Kuratorij višje mestne dekliške šole je dobil na čelo izborna pedagogičsko moč dr. Karola viteza Bleiweisa kot podpredsednika, referent je postal inženir Pavlin. — Magistr. ravnatelj g. Vončina je poročal, naj se v občinsko zvezo sprejme nekega Ivana Vojnoviča, ki še ni nikdar Ljubljane videl, pa vsprejem v kako avstrijsko občinsko zvezo potrebuje radi službe. Mož je plačal že naprej 100 gld., katere se je kasiralo, za to občinski svet ni mogel storiti drugega, nego pritrditi g. svetniku Vončini. — Na dnevnem redu je bila zopet protiponudba Antona Reisnerja v zadevi zamenjave njegove hiše v Slomškovi ulicah št. 7 z mestno hišo št. 13 v Komenskega ulicah. Reisner proti zadnjemu sklepu obč. sveta zahteva nadplačilo 12.000 gld. in trdi, da velja njegova hiša 27.817 gld. 41 kr. Občinski svet njegovo ponudbo odbije. Vsled tega bode mej Reisnerjem in obč. svetom nastala pravda. — Janezu Matevžetu se zniža najemnina od mestnega kopališča od 350 gld. na 300 gld. — Stavbeni odsek je poročal o trmoglavosti hišnega posestnika Mateja Zdešarja. V njegovi hiši št. 48 na Poljanskem nasipu se je zahtevalo odpravo nekaterih sanitarnih nedostatkostij. Zdešar oziroma njegov zastopnik bi moral predložiti načrte, a prezrl je magistratno odredbo. Grozilo se mu je, da se bodo deložirale stranke, a mož je odgovarjal z rekurzi. Konečno je vendar predložil načrt, ki pa magistratu ni ugajal. Rekurzi so zopet peli. Tudi včeraj je imel obč. svet opraviti s takim rekurzom, katerega je zavrnil in sprejel ob enem predlog obč. svetnika Gogole, naj magistrat preišče, ako bi ne bilo mogoče Zdešarju stranke iz nedostatnih prostorov takoj deložirati. — Josip Globočnikovemu prizivu proti magistratnej zahtevi reverza radi dveh okenj v tovarni za lep se ne ugoti. — Mariji, Amaliji in Ani Sevnikovi se da šmesečni odlok, da odstranijo leseno stranišče in gnojne jame ob cestnem zidu pri posestvu v Igriških ulicah št. 8. — Prostoren trg bi mesto rado naredilo pred novim justičnim poslopjem. S tem bi bili oškodovani Zeschkovi dediči, ki bi morali odstopiti prostor po preuredbi regulacijskega načrta za ceno, katero jim je določil mestni magistrat, namreč 4 gld. za kvadratni meter, dočim oni zahtevajo 10 gld. Občinski svet je protest Zeschkovih dedičev zavrnil in je ostal pri sklepu, da pred justičnim poslopjem napravi 4102 m² velik trg. — Sprejel se je samostalni predlog obč. svetnika Grošlja, da se Barvarska steza razširi, in samostalni predlog obč. svetnika Velkoverha, naj mestni magistrat predloži stroškovnik za razsvetljavo Kuhnove ulice. — Obč. svetnik Svetek se je pritožil, da je vsled znižanja jednega dela Rimske ceste ondi ob deževju preveč blata. Sklenilo se je preko blata napraviti dva prehoda. — Praktikantom mestnega knjigovodstva je bil imenovan g. Rajko Boltavzer.

(Gradnja vejaške bolnice v Vodmatu) je dovršena. Komisijski ogled se vrši 21. t. m.

(Obletnice v Mariboru) letos obhaja mil. gospod knezoškof dr. Napotnik, kolikor je nam znano, sledeče: Dne 20. septembra nastopil je petdeseto leto življenja (rojen dne 20. septembra 1850 v okolici Tepanjski Vrh pri Konjicah, v hiši »pri Lipákovih«, odtod njegovo pisateljsko ime »M.

L. in »M. Lipakov«). Kot pisatelj menda sam ni mislil na to, da je »petindvajsetletnica« njegovega pisateljstva že minola, če tudi je njegova prva knjižica tiskana še le leta 1883. Dne 20. julija začelo se je petindvajseto leto duhovništva (posvečen dne 20. julija 1875), dne 27. septembra je poteklo deset let, odkar je bil imenovan za škofa. (27. septembra 1889), dne 26. oktobra 1889 bil je za škofa potrjen in sledečega dne posvečen, a dne 17. novembra 1889 vstoličen. Čez dva dni potem je lahko slavil desetletnico doktorstva, ker je dne 19. novembra 1879 opravil zadnjo skušnjo; letos bo torej dopolnil drugo desetletnico svojega doktorstva. Nedavno je minolo deset let od časa, ko je bil izvoljen za člana kolegija doktorjev bogoslovja pri vseučilišču na Dunaji. Pri vojaki pa ime »Napotnik« imenujejo že trideset let. Ljubi Bog dal doživeti srečno še več znamenitih obletnic!

(Iz celjskega nemškega raja.) Konec minulega tedna je zadela zaslužena usoda nemškega prepepača Adalberta Riha (pristna nemška kri!) Ta možic je na dan češkega poseta v Celju dobil od svojega šefa, ravnatelja Jelleka v Štorah dopust, da je prišel v Celje pred »Narodni Dom« demonstrirati. Kakor znano, je nemški akademik Donau napadel g. dr. Dečkota s palico ter jo potem med množico popihal. V neposredni bližini stoječa gg. Perdan in Zafošnik sta šla za tem junakom ter ga dobila v roke. Ko je g. Perdan hotel tega možica tirati do policije, ga je napadel Riha in ga lahko ranil na roki ter se lotil tudi g. Zafošnika, a ta — ne boji len — je le temu posvetil s palico, da je našel svojo pot. O tej aferi je bila v soboto 14. t. m. obravnava. Kazenski sodnik je za to junaštvo prisodil Rihatu 12 dni strogega zapora z jednim postom. Značilno za verodostojnost tukajšnega zakonnega lista, »Deutsche Wacht« (uradni list mestnega urada) je svoječasno poročilo: »Der ruhig seines Weges wandelnde Fabrikbeamte Adalbert Riha wurde vom Agenten Blasius Zafošnik überfallen« itd. Sploh je pri vsem jako čudno to, da doslej ni bil noben Slovenec, o katerih barbarškem vedenju so vedeli nemški listi toliko pripovedati, kaznovan, pač pa že nad desetorico Nemcev, med njimi tudi županov sin na 6 in županov zet Negri na 3 in županov adjunkt Derganz na 2 dni zapora. Je pač res pravica in nedolžnost povsod preganjana.

(Umrli.) Včeraj zvečer je umrl v Leonišču pred. gospod Anton Rodošek, duhoven lavantinske škofije in župnik v Šmartinu za Dreto, star 58 let. — Pogreb bo v četrtek ob 5. uri popoldne.

(Nemško-nacijonalci pri pošti.) Celjski založnik in tiskar g. Dragotin Hribar je poslal dopisnico v neki kraj na Kranjsko, na kateri je prejemnik bral poleg besedi pošiljateljevih tudi z višnjem črnilom pisane besede: Heil und Sieg, windischer Hribar. — Ker besed ni mogel drug zapisati, kakor kak poštni štajerski hajlovec, poslali smo dotično karto poštnemu vodstvu v Trst, da se prepriča, kako so nekateri nemški fanatiki proti Slovencem brezozirni.

(Osebnosti z Dobrne.) Preč. g. kan. Gajšek je po 30letnem plodovitem delovanju župnikovanje odložil dne 1. maja letos in stopil v pokoj. — Govorilo se je, da je župnijo dobil vel. g. Srahotnik, župnik pri Sv. Primonu na Pohorju. Ali te dni je iz Ljubljane dospelo naznanilo, da je imenovanec svoj prihod na Dobrno odklonil in da je za župnijo predložen č. g. Kukovič, kapelan pri sosednji Novicerkvi. — Toplico na Dobrni je leta 1858. kupila dežela Štajerska. Dne 1. maja 1859. je gosp. Wezsther stopil v topliško službo kot lekarnik. Letos mu je v službovanju poteklo 40 let. Sedaj je kot deželni uslužbenec stopil v pokoj. — Posestnik in gostilničar g. Brauner je svoje posestvo zamenjal za neko hišo na Dunaji. Odtod je »na Braunerjevo« sedaj prišel g. Šolc.

(Za graške Slovence.) »Naša straža« je zbrala precej knjig za slovensko izobraževalno društvo »Naprej« v Gradcu ter jih bode pričetkom prihodnjega tedna odposlala na določeno mesto. Kdor bi imel še kaj primernih knjig v ta namen, naj jih do sobote blagohotno prinese v pisarno »Naše Straže« od 2. do 4. ure popoldne.

(Iz Preske) se poroča, da je umrla mati tu kajšnjega župnika. Bila je dobro znana blaga žena. Priporočamo jo v molitev.

(Morilec Boštijana Žvana.) Umora sumljivi Blaž Ravnik se je sedaj pričel izgovarjati, da je bil ob času umora v tukajšnji »Narodni kavarni« ter da je sedel pri prvem oknu z razgledom na Dvorni trg. Marker g. Karol Skala, ki je dotični ponedeljek kasiral denar, je bil danes z Ravnikom konfrontiran. Gospod Skala je določno izjavil, da Ravnika ne pozna in da Ravnika ni bilo tedaj v kavarni. Ravnik je na to dejal, da tudi on ne pozna g. Skale, da pa ga je v kavarni videl marker g. Jožko. G. Jožko pa usodni ponedeljek niti v kavarni ni bil, ker je imel prosto. Ravniku se je torej tudi ta dokaz alibija ponesrečil. Danes se bode Ravnik konfrontiral tudi z železniškim sprevodnikom Jugovicem. Skoro ni dvoma, da so v Ravniku zasledili pravega storilca. Sosebno ga kompromituje dejstvo, da je v Otočah Žvana silil, naj gre z njim čez Dobravo v Kamnogorico, kjer Žvan ničesar opraviti ni imel. Ravnik bode konfrontiran tudi s pričami v Kamniku.

(Nova slovenska hiša v Gorici.) Krasna vila grofa Gyulaja na Solkanski cesti, jedna najlepših v Gorici, je prešla v slovenske roke. Kupil jo je dr. Stanič. Dal je zanjo 37.000 gld.

(Novo sodnijsko poslopje v Gorici) bodo pričeli zidati na mestu stare davkarije. Gradili jo bodo tri leta.

(Sitno vprašanje na grofa Goessa.) Volilci v občini Oprtalj v Istri so poslali na grofa Goessa to le neprijetno vprašanje: »Kako dolgo bo še trajalo nezakonito stanje v naši občini? Občinski odbor vodi in gospodari že poldrugo leto. Zakaj se ne konstituira zastopstvo, izbrano pred dvema letoma in pol, ako je bilo od upravnega sodišča res potrjeno?«

(Demonstracije v Trstu?) Včeraj so bile po Ljubljani razširjene govorice, da so se v Trstu primerile večje demonstracije in da je bila na pomoč poklicana tudi tukajšnja garnizija. V Trstu je bilo vse mirno.

(Nezgode.) Pri asfaltovanju Židovske ulice ponesrečil se je Franc Šifer iz Loke. Dajal je v kotel trd hlebec smole. Hlebec se mu je izmuznil in mu zdrobil levo nogo. — Jože Krušič, sodarski vajenec pri Buggeniggu, je popravljaj sode, pri tem delu mu je sekira odletela v levo nogo in ga močno poškodovala. — V opekarni Zupančičevi na Brdu se je ponesrečil Franc Lampret. Roka mu je prišla v stroj. — Pri zgradbi hiše v Špitalskih ulicah je pala opeka na nogo delavca Franca Kovača. Poškodovan je opasno. — Po stopnjicah Egerjeve hiše je pal tesar Lojze Lenarčič in se nevarno poškodoval na hrbtu. — V bolnico so pripeljali tesarskega vajenca pri Viljem Treotu, ker se je opasno vsekali v nogo.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 18. oktobra. (Poslanska zbornica.) Grof Clary otvori zasedanje in predstavi starostnega predsednika dr. Zurkana, ki s kratkim nagovorom otvori prvo sejo. Takoj na to se prične volitev predsednika. Poslanec Schönerer izjavlja, da se volitve vzdrži, ker dosedanji predsednik Fuchs ni vreden te časti, ker je bil član onega predsedstva, ki je kršilo ustavo. — Predsednikom je bil izvoljen dr. pl. Fuchs z 264 glasovi. Po njegovem nagovoru povzame besedo grof Clary, ki mej raznimi vladnimi predlogami omenja tudi odprave časniškega in koledarskega koleka.

Dunaj, 18. oktobra. Seja državnega zbora se je pričela ob pol 12. Ko je predlagal Zurkan volitev predsednika, so Schönererjanci zagnali velik šum in na Fuchsa glasno klicali »Pfui!« — Pri volitvi je bilo oddanih 324 glasov, 264 za Fuchsa, 55 praznih. — Predsednik Fuchs se je zahvalil za izvolitev.

Dunaj, 18. oktobra. Pri čitanju vladne izjave so ugovarjali češki poslanci in zlasti ko se je omenjalo razveljave jezikovnih naredeb, je nastal pri Čehih velik nemir. slišali so se med kričanjem glasovi: »Pruski hlapci, ki kapitulirate pred Wolfi! Ven z njimi! Fej!« — Po prebrani vladni izjavi je govoril poslanec Engel ter omenjal, kaka krivica za Čeha je odstranitev jezikovnih naredeb, to Čeha sili v najstrožjo opozicijo, ter

predlaga, da se v prihodnji seji otvori debata o vladni izjavi. Jednak predlog je stavil tudi poslanec Kaiser. Ta predlog je bil soglasno vsprejet. — Levica je predložila več ministerskih obtožb. — Prihodnja seja v petek.

Dunaj, 18. oktobra. (Državni zbor.) Grof Clary je z nastopno izjavo stopil pred zbornico: Vlada si je svesta, kako težavna in odgovornosti polna je njena naloga. Resen položaj, provzročen po političnih borbah zadnjih let, upa vlada, bo deloval na to, da zbornica brez pridržkov uvažuje dobrohotno vladne namere, da se zopet omogoči parlamentarno zborovanje. Vlada je nevtralnno sestavljena iz mož, ki hočejo v službi cesarjevi svoje moči darovati za državni blagor in sicer v smislu sedanje ustave. Vlada se obrača na vse stranke ne motiti parlamentarnega zborovanja, ker le tako je mogoče dognati narodnostni mir. Vlada si je svesta, kaj pomeni to, da je razveljavila jezikovne naredbes, a te so bile glavna ovira rednega zborovanja. Vlada pa hoče stvar zakonitim potom konečno vrediti v parlamentu. Pri tem se bo vlada ozirala na zakonito priznano enakopravnost raznih jezikov, pa tudi na praktične potrebe in na zahteve enotnostne uprave ter se bo vsega ogibala, kar narode razdružuje, in vse podpirala, kar jih jedini. Vlada se hoče držati parlamentarnega pota ter želi, da se hitro doženo avstro-ogrski nagodbeni zakoni, ker so važni za državo. Vlada si želi časa za gospodarska vprašanja, katerih rešitve narodi težko pričakujejo, jednako zahtevajo kulturne potrebe skrb države, zlasti šole, kjer bo vlada gojila vzgojevalno delavnost in n r a v n o - v e r s k o mišljenje. — Škode po povodnjih po mnogih deželah treba popraviti, zato vlada izroča zbornici primerne predloge. Vlada bo skrbela, da gredó uradi ljudstvu pri vseh opravičenih zahtevah na roko, da se s tem množi zaupanje do uradov in do oblastev, kar je tembolj potrebno, ker je avtoriteta mnogo trpela vsled političnih borb. Vlada upa, da jo bo podpiral vsak, ki poln domoljubja želi svoji domovini najboljše.

Dunaj, 18. oktobra. Tekom včerajšnjega dne so se vršila v zbornici posvetovanja raznih parlamentarnih klubov. V levičarskih klubih se je pozdravljala odprava jezikovnih naredeb. Krščanski socijalci pričakujejo, da se jezikovno vprašanje uredi zakonitim potom s posebnim ozirom na pravice nemškega naroda. Načelniku dr. Luegerju se je naročilo, naj v eksekutivnem odboru deluje za odpravo obstrukcije, kakor tudi za odstranitev avstro-ogerske nagodbe parlamentarnim potom. Vse levičarske stranke stavijo predlog za odpravo časniškega koleka.

Dunaj, 18. oktobra. Klub poslancev katol. ljudske stranke je danes odobril postopanje svojih zaupnikov v izvrševalnem odboru desnice ter vsprejel resolucijo, s katero pritrdi izjavi desnice. — Jednako je storil tudi mladočeški klub.

Praga, 18. oktobra. Sinoči so se vršile v nekaterih delih mesta večje demonstracije. 300 do 400 oseb, katerim se je pozneje pridružilo do 4000 gledalcev, je korakalo po ulicah, prepevaje narodne pesmi. Govorila sta časnikar Klofač in posl. Baksa ter mirila množico. Dva stražnika sta bila ranjena in dva demonstranta aretovana.

Vojska v Južni Afriki.

Z južno afriškega bojišča je došlo v poslednjih urah nekaj novih poročil, ki pa si nekoliko nasprotujejo. V jednom delu teh poročil se namreč trdi, da so Angleži premagali Bure pri Mafekingu ter jih pobili 300, mejtem ko je padlo le 18 angleških vojakov; drugi del pa zatrjuje, da se Buri krepko ustavljajo nasprotniku in da so ga sedaj oropali popolno vsake zveze z jugom in severom in imeli pri poslednjih bojih le neznatne izgube. Prvemu delu poročil se vidi, da prihajajo naravnost iz angleškega tabora, drugi pa je precej pristrizen po strogi cenzuri. Vkljub vsej nezanesljivosti angleških poročil pa kramarji vendar ne

morejo utajiti, da jim provzročila transvalski general Cronje velike sitnosti s svojo ofenzivno taktiko pri Mafekingju z jednim in pri Kimberleyju z drugim delom svoje armade. Angleži sami morajo priznati, da sta njih posadki v teh dveh mestih popolno ločeni od ostalih čet, dokler jih ne reši nova vojna moč. Izredna nevarnost pa preti njim in prebivalstvu še posebno zato, ker jim bo kmalu zmanjkalo vode, vodovod je pa na obeh krajih v burskih rokah in razdejan.

Pri Ladysmithu in v okolici je sedaj vse mirno, le Angleži dobivajo iz D'Urbana novih močij.

Zanimivejši je pa vsled tega boj, ki so ga napovedali Buri zlatemu kralju Cecil Rhodesu. 5000 funtov šterlingov dobi, kdor ga jim dovede živega ali mrtvega. Buri ga namreč črtijo že od Jamesona sem. Rhodes se jim sedaj dobro skriva, vendar se splošno trdi, da tiči v Kimberleyju.

Pretorija, 18. oktobra. Buri so pod vodstvom poveljnika Cronje razdejali železniško progo in most devet milj severno od Mafekingja. Dalje so razpršili vlak obložen z dinamitom. — Redovit boj pri Mafekingju se je pričel 14. t. m. Padlo je, kolikor dosedaj znano, 11 Angležev in 1 Burec, dva sta ranjena.

London, 18. oktobra. Reuterjev urad poroča iz Pretorije: General Joubert se je utaboril v Charlestownu. — Iz Ladysmitha poročajo, da morajo mesto Dundee ostaviti vsi za orožje nezmožni prebivalci. — Ker se je ustavilo delo v premogovnikih, so Angleži navezani na indijski premog.

London, 18. oktobra. Večerni listi poročajo iz Mafekingja, da se boj na severnem delu okolice še nadaljuje. Padlo je 300 Burov in 18 Angležev. Po drugem napadu so se Angleži umaknili nazaj v mesto, a se kmalu nato zopet pokazali na bojišču. Buri so dobili v zadnjem hipu več topov.

Cena žitu na dunajski borzi dné 17. oktobra 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen	gl. 8.45 do gl. 8.47
» » pomlad	» 8.79 » » 8.81
Rž za jesen	» 6.93 » » 6.95
» » pomlad	» 7.32 » » 7.34
Turšica za oktober	» 5.71 » » 5.73
» » maj-junij	» 5.44 » » 5.45
Oves za jesen	» 5.28 » » 5.30
» » pomlad	» 5.69 » » 5.70

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
17	9. zvečer	741.2	5.0	sl. svzh.	jasno	
18	7. zjutraj	741.6	0.1	sl. svzh.	megla	1.9
	2. popol.	741.5	11.0	sl. jvzh.	jaano	

Srednja večerajšnja temperatura 7.1°, normale: 10.2°.

Kupi se pohišstvo za prodajalnico.

Prodajalec naj se obrne na upravištvo »Slovenca«.
829 3-3

838 2-1

Podpisani javlja tužnim srcem, da je njegov zvesti, preblagi prijatelj, prečastiti gospod

Anton Rodošek

župnik v Mozirji in bivši načelnik okraj. zastopa v Gornjem Gradu

danes ob polu 5. uri popoldne, previda s svetimi zakramenti, po kratki, vendar mučni bolezni mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb se vrši v četrtek, dné 19. oktobra 1899, popoldne ob 5. uri iz zavoda »Leoninum« v Vodmatu na pokopališču pri sv. Kristofu v Ljubljani.

Preblagi rajniki, ki je želel priprosti pogreb, priporoča se v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dné 17. oktobra 1899.

Dr. Wenger,
c. kr. dež. sod. svetnik kot naprošeni izvršitelj oporoke.

Brata Eberl,

örkoslikarja, pleskarska obrt za stavbe in meblje, trgovina oljnatih barv.

Povodom bližnjega praznika Vseh svetnikov se dovoljujeva p. n. naročnikom najljubšeje priporočiti za pleskarska dela na pokopališču in zagotavljava pri najnižjih cenah najboljšo izvršitev. 801 13-8

Emajlna glasura, prava, uporabljiva za predmete, kateri se mnogo rabijo, n. pr. umivalniki, železje, les, kositar, kamniti predmeti, vodovodne školjke, kojim dá porcelanu slieno prevlako V škatljicah po 1/2, in 1 Ko. se dobiva pri trrdki **BRATA EBERL v Ljubljani**, Franciskanske ulice. — Vnanja naročila po povzetju. 228 3 12-7

Organist in cerkvenik

s plačo 400 gld. se sprejme 834 6-2
na Jesenicah na Gorenjskem.

Uradne in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje
službo okrožnega zdravnika v Krškem.

S to službo je združena letna plača 600 goldinarjev. Eventualno dobiva dotični okrožni zdravnik tudi še nagrado 500 gld za opravljanje službe v krški bolnici.

Prosilci za to službo naj pošljejo svoje prošnje podpisnemu deželnemu odboru
do 28. oktobra t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode pa le na take prosilce, kateri so najmanj že dve leti službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega
v Ljubljani, dné 14. oktobra 1899.

Dražba cerkvenega vinskega mošta.

Cerkveno predstojništvo sv. Peter pri Mariboru prodá po dražbi dné 25. oktobra ob 10. uri dopoldne

50 polovnjakov vinskega mošta.

Blago je, kakor znano, tudi letos neprecenljivo. Uidium grozdja ni napadel, zato se tudi ni zvepljalo.

Cerkveno predstojništvo sv. Peter pri Mariboru,
dné 16. oktobra 1899. 839 2-1

Javna dražba.

V konkurzno maso **Antona Zagorjana**, trgovca v Ljubljani spadajoča

zaloga papirja, knjig, pisalnih in risalnih potrebščin in prodajalnične oprave, pohišstva itd. itd.

prodá se vsled sklepa upniškega odbora na javni dražbi. Le ta prične se **v ponedeljek, dné 23. t. m., ob 9. uri dopoldne**

v prodajalnici v Gospodskih ulicah št. 7 in se nadaljuje eventualno tudi prihodnje dni v prodajalnici in v kridatarjevem skladišču v **Židovski stezi št. 7.**

Reči, ki se imajo prodati, ogledajo se lahko vsaki dan v prodajalnici.
V Ljubljani, dné 17. vinotoka 1899. 837 3-1

<p>Telefon šte. 135. Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.</p>	<p>Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana „BANKA Maks Veršec“ v LJUBLJANI.</p>	<p>Poštni čekovni promet šte. 847-533. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto), obresti od dné do dné po 4 1/2%. Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.</p>
--	--	--

Dunajska borza.

Dné 18. oktobra.	Dné 17. oktobra.	Kreditne srečke, 100 gld. . . . .
Skupni državni dolg v notah . . . . . 99 gld. 25 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . . . . 171 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 155 » — »
Skupni državni dolg v srebru . . . . . 98 » 90 »	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . . . . 153 » 50 »	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld. 19 » 85 »
Avstrijska zlata renta 4% . . . . . 117 » 20 »	Državne srečke l. 1864, 100 gld. . . . . 195 » — »	Rudolfove srečke, 10 gld. . . . . 26 » — »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron . . . . . 98 » 90 »	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron . . . . . 98 » 70 »	Salmove srečke, 40 gld. . . . . 80 » 75 »
Ogerska zlata renta 4% . . . . . 115 » 35 »	Tisine srečke 4%, 100 gld. . . . . 186 » 50 »	St. Genois srečke, 40 gld. . . . . 82 » — »
Ogerska kronska renta 4%, 200 . . . . . 94 » 40 »	Dunavske vravnarne srečke 5% . . . . . 126 » 75 »	Waldsteinove srečke, 20 gld. . . . . 62 » — »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. . . . . 901 » — »	Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878 . . . . . 108 » — »	Ljubljanske srečke . . . . . 23 » 75 »
Kreditne delnice, 160 gld. . . . . 360 » 40 »	Posojilo goriškega mesta . . . . . — » — »	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. . . . . 147 » 35 »
London vista . . . . . 120 » 80 »	4% kranjsko deželno posojilo . . . . . — » — »	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3080 » — »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. . . . . 59 » — »	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% . . . . . 96 » — »	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld. . . . . 413 » — »
20 mark . . . . . 11 » 79 »	Prijoritete obveznice državne železnice . . . . . — » — »	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. . . . . 69 » 25 »
20 frankov (napoleonodor) . . . . . 9 » 57 1/2 »	» » južne železnice 3% . . . . . 163 » — »	Splošna avstrijska stavbinska družba . . . . . 99 » 50 »
Italijanski bankovci . . . . . 44 » 45 »	» » južne železnice 5% . . . . . 117 » 50 »	Montanska družba avstr. plan. . . . . 270 » 25 »
C. kr. cekini . . . . . 5 » 70 »	» » dolenskih železnic 4% . . . . . 99 » 50 »	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. . . . . 189 » 75 »
		Papirnih rubljev 100 . . . . . 127 » 50 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l., Wallzeile 10 in 13, Dunaj, l., Ströbelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.